

दानियेलाचे पुस्तक - एकशे क्रमांकाचे

विश्वासाद्वारे नीतिमत्त्व ठरविण्यासाठी चालू असलेला संघर्ष: प्रोटेस्टंटवादातील धर्मत्यागाचे एक ऐतिहासिक विश्लेषण

Jeff Pippenger

2024-02-29

१८८८ मधील बंडाच्या काळात एल्डर्स जोन्स आणि वॅगनर यांनी आणलेला संदेश हा सत्य स्वरूपातील विश्वासाद्वारे नीतिमान ठरविण्याचा संदेश होता. धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद असा युक्तिवाद करतो की कूसावरील ख्रिस्ताच्या मृत्यूमुळे प्रदान केलेले नीतिमान ठरविणे मनुष्याला त्याच्या पापांत आच्छादित करते, परंतु त्याचे रक्त प्रत्यक्षात त्याची पापे दूर करत नाही. हा खोटा सिद्धांत पापाचे दूरकरण दुसऱ्या आगमनाच्या वेळी घडते असे मानतो, जेव्हा पापी लोक मग जणू काही चमत्कारिक रीतीने रूपांतरित केले जातात. धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद आणि, अधिकृतरीत्या १९५७ पासून, लाओदीकियन ॲडव्हेंटवाद असा दावा करतात की ख्रिस्त केवळ आमचा प्रतिनिधी आहे, परंतु आमचा आदर्श नाही. १८८८ च्या एक वर्ष आधी, सिस्टर व्हाईट यांनी पुढीलप्रमाणे लिहिले.

“मी तुम्हांला नवे हृदय देईन आणि तुमच्यामध्ये नवा आत्मा घालीन.’ मी माझ्या संपूर्ण अंतःकरणाने विश्वास ठेवतो की देवाचा आत्मा जगातून परत घेतला जात आहे, आणि ज्यांना महान प्रकाश व संधी लाभल्या, पण त्यांनी त्यांचा उपयोग केला नाही, ते पहिलेच मागे टाकले जातील. त्यांनी देवाचा आत्मा दूर लोटला आहे. सैतानाची सध्या जी क्रियाशीलता आहे—हृदयांवर, मंडळ्यांवर आणि राष्ट्रांवर कार्य करीत आहे—तिने भविष्यवाणीचा प्रत्येक विद्यार्थी हादरून जावा. अंत जवळ आला आहे. आपल्या मंडळ्या उठोत. देवाची परिवर्तन करणारी शक्ती वैयक्तिक सदस्यांच्या अंतःकरणात अनुभवास येऊ दे, आणि मग आपण देवाच्या आत्म्याची सखोल हालचाल पाहू. पापांची केवळ क्षमा हाच येशूच्या मृत्यूचा एकमेव परिणाम नाही. त्याने असीम बलिदान केवळ पाप दूर व्हावे म्हणूनच दिले नाही, तर मानवी स्वभाव पुनर्स्थापित व्हावा, पुन्हा सुंदर बनविला जावा, त्याच्या भग्नावशेषांतून नव्याने उभारला जावा, आणि देवाच्या सान्निध्यास योग्य ठरविला जावा यासाठीही दिले....”

“ख्रिस्त ही ती शिडी आहे जी याकोबाने पाहिली, जिचा पाया पृथ्वीवर टेकलेला होता आणि जिची सर्वोच्च पायरी उच्चतम स्वर्गापर्यंत पोहोचत होती. यावरून तारणाची नियुक्त केलेली पद्धत दिसून येते. आपण या शिडीच्या पायरीनंतर पायरी चढत गेलो पाहिजे. आपल्यापैकी कोणी अखेरीस तारण पावणार असेल, तर ते शिडीच्या पायऱ्यांप्रमाणे येशूला धरून राहिल्यामुळेच होईल. ख्रिस्त विश्वासणाऱ्यासाठी ज्ञान, नीतिमत्त्व, पवित्रीकरण आणि उद्धार असा केला गेला आहे....”

“जे सत्य आहे म्हणून आपण दृढ उभे आहोत असे जे समजतात, त्यांच्यापैकी काहींचे अत्यंत भयंकर पतन होईल; परंतु ते सत्य त्यांच्याकडे येशूमध्ये आहे तसे नाही. एका क्षणाची निष्काळजीपणा एखाद्या जीवाला अपरिवर्तनीय विनाशात ढकलू शकतो. एक पाप दुसऱ्याकडे नेते, आणि दुसरे तिसऱ्याचा मार्ग तयार करते, आणि असेच पुढे चालू राहते. आपण देवाचे विश्वासू संदेशवाहक म्हणून, त्याच्या सामर्थ्याने जपले जावे म्हणून त्यांच्याकडे सतत विनवणी केली पाहिजे. जर आपण कर्तव्यापासून एका इंचाने जरी विचलित झालो, तर आपण अशा पापमय मार्गावर पुढे चालत राहण्याच्या धोक्यात असतो की ज्याचा शेवट नाशात होतो. आपल्या प्रत्येकासाठी आशा आहे, परंतु फक्त एका मार्गाने—ख्रिस्ताशी स्वतःला दृढपणे बांधून ठेवून, आणि त्याच्या चरित्राच्या परिपूर्णतेस पोहोचण्यासाठी आपली सर्व शक्ती लावून.”

“पापाला हलके समजणारा आणि पाप्यावर असलेल्या देवाच्या प्रेमावरच सतत भर देणारा हा वरवरचा धर्म, पाप्याला असे मानण्यास प्रवृत्त करतो की तो पापातच चालू राहिला, आणि ते पाप आहे हे त्याला ठाऊक असूनही, देव त्याचे तारण करील. वर्तमान सत्यावर विश्वास असल्याचा दावा करणारे अनेक जण असेच करीत

आहेत. सत्य त्यांच्या जीवनापासून वेगळे ठेवले जाते, आणि म्हणूनच आत्म्याला दोषी ठरविण्याची व परिवर्तन घडविण्याची त्याला अधिक सामर्थ्य राहत नाही. जग, त्याच्या चालीरीती, त्याच्या प्रथा, आणि त्याच्या फॅशन्स यांचा त्याग करण्यासाठी प्रत्येक नस, आत्मा आणि स्नायू यांचा पूर्ण ताण लावला गेला पाहिजे....”

“जर तुम्ही पाप दूर केले आणि जिवंत विश्वासाचा अभ्यास केला, तर स्वर्गीय आशीर्वादांची समृद्धी तुमची होईल.” Selected Messages, book 3, 155.

धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाचा खोटा “gody-goody धर्म” 1957 मध्ये अँडव्हेटिझमच्या चौथ्या पिढीच्या प्रारंभी अधिकृत सिद्धांत म्हणून स्थापित करण्यात आला. त्याने न्यायी ठरविण्याची अशी एक व्याख्या मांडली की ती “पाप्याला असे मानण्यास प्रोत्साहित करते की तो पापातच राहात असताना देव त्याला वाचवील.” कूस शिकवितो की “पापाची क्षमा ही येशूच्या मृत्यूचा एकमेव परिणाम नाही,” कारण “त्याने अनंत बलिदान केवळ पाप दूर व्हावे म्हणूनच केले नाही, तर मानवी स्वभाव पुनर्स्थापित व्हावा, पुन्हा सुंदर बनविला जावा, त्याच्या भगनावशेषांतून पुनर्निर्मित केला जावा, आणि देवाच्या उपस्थितीस योग्य ठरविला जावा.”

१९५७ मधील बंड हे दर्शविते की १८६३ मध्ये पेरले गेलेले बंडाचे बीज, जे पुढे १८८८ मध्ये अंकुरले, आणि त्यानंतर १९१९ मध्ये प्रकाशित झालेल्या पुस्तकाने (The Doctrine of Christ) प्रतिनिधित्व केलेल्या बनावट संदेशाने ज्यास पाणी घातले गेले, त्याने शेवटी असे फळ उत्पन्न केले की, हबबकूकच्या दोन पट्ट्यांनी दर्शविलेला मूळ “न्याय्यांचा विश्वास” आता दूर करण्यात आला असून त्याच्या जागी धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंट मतप्रणालीमध्ये आढळणारी “विश्वासाद्वारे नीतिमान ठरविणे” याची भ्रष्ट व्याख्या बसविण्यात आली आहे, अशी उघड घोषणा करण्यात आली. यहूदाहून आलेला अवज्ञाकारी संदेष्टा पुन्हा थट्टा करणाऱ्यांच्या सभेत परतला होता आणि बेथेलच्या खोट्या संदेष्ट्याबरोबर भोजन केले होते.

इ.स. १८५६ मध्ये प्रथम मिलराइटांच्या चळवळीसमोर सादर करण्यात आलेला, आणि नंतर पुन्हा इ.स. १८८८ मध्ये लाओदिकीया मंडळीसमोर ठेवलेला लाओदिकीया मंडळीसाठीचा संदेश, प्रत्येक टप्प्यावर नाकारला गेला. सिस्टर व्हाईट यांच्या मते जोन्स आणि वॅगनर यांचा तो संदेश लाओदिकीयाला दिलेला संदेश आणि विश्वासाद्वारे नीतिमान ठरण्याचा संदेश—हे दोन्हीही होता; तरी तो या गृहितावर नाकारला गेला की, जो बंडखोर तो नाकारत होते, तेच प्रत्यक्षात जुन्या सीमाचिन्हांचे रक्षण करीत आहेत! ज्या सीमाचिन्हांचे ते रक्षण करीत होते, ती त्यांच्या स्वतःच्या मानवी रचनेची अशी पायाभरणी होती की जी वाळूवर उभारलेली आहे.

१८८८ मध्ये जोन्स आणि वॅगनर यांनी सादर केलेल्या “विश्वासाद्वारे न्यायी ठरविणे” या संदेशामध्ये खऱ्या सुवार्तेचा हा तथ्य समाविष्ट होता की, जे न्यायी ठरविले जातात, तेच पवित्रही केले जातात. त्याने यावर भर दिला की न्यायी ठरविले जाणे म्हणजे केवळ कायदेशीर रीतीने पवित्र म्हणून “घोषित” केले जाणे नव्हे, तर “प्रत्यक्षात” पवित्र केले जाणे होय. जोन्स आणि वॅगनर यांचा संदेश, जो सिस्टर व्हाईट यांनी १८८८ च्या बंडखोरीपूर्वी अनेक वर्षे आपण सादर करीत असल्याचे ओळखून सांगितले, हे दर्शवितो की जेव्हा न्यायीपणा आरोपित केला जातो, तेव्हा पवित्रीकरण एकाच वेळी प्रदानही केले जाते.

याशिवाय दुसरे काही असूच शकत नाही, कारण न्यायी ठरविणे आणि पवित्रीकरण ही दोन्ही कार्ये विश्वासणाऱ्यामध्ये पवित्र आत्म्याच्या उपस्थितीद्वारे पूर्ण केली जातात. न्यायी ठरविणे आणि पवित्रीकरण हे केवळ दोन शब्द आहेत, जे पवित्र आत्म्याच्या उपस्थितीद्वारे विश्वासणाऱ्यामध्ये पूर्ण होणाऱ्या एका कार्याच्या दोन घटकांचे वर्णन करतात.

मूशेचा हाच संदेश कोरहाच्या बंडखोरांनी नाकारला होता; तोच संदेश १८५६ मध्ये पुन्हा नाकारला गेला, मग १८८८ मध्ये पुन्हा, आणि नंतर १९५७ मध्ये लाओडिसीयन अँडव्हेटिझमच्या उद्धारविषयक धर्मशास्त्ररूपाने सार्वजनिकरीत्या प्रतिष्ठित करण्यात आला. या अखंड बंडखोरीमुळे देव कंटाळला, कारण लोक म्हणाले, “जे कोणी वाईट करतात ते परमेश्वराच्या दृष्टीने चांगले आहेत, आणि त्याच्यापासून त्याला आनंद होतो; किंवा, न्याय करणारा देव कोठे आहे?”

ते म्हणाले, “जे पाप करीत आहेत ते ख्रिस्ताच्या रक्ताद्वारे निर्दोष ठरविले जातात, आणि ते पाप करीत राहतात तरी देव त्यांच्यात आनंद मानतो.” ही ती आध्यात्मिक फसवणूक आहे जी लाओदीकेयाला दिलेल्या संदेशाद्वारे दर्शविली जाते (न्याय केलेले लोक), कारण ख्रिस्त लाओदीकेयकरांना “दीन, आणि दयनीय, आणि गरीब, आणि आंधळे, आणि नागवे” असे संबोधत असतानाही, ते स्वतःविषयी असे मानतात की ते “धनवान आहेत, आणि मालमत्तेने समृद्ध झाले आहेत, आणि त्यांना कशाचीही गरज नाही.” आणि त्या अवस्थेत, ते प्रत्यक्षात प्रभूच्या मुखातून वांतीसारखे बाहेर टाकले जाण्याच्या उंबरठ्यावर आहेत.

मिलेराइट इतिहासातील ते विश्वासू, ज्यांनी 1844 मधील पहिल्या निराशेच्या अनुभवाद्वारे दृढता राखली होती—जसे यिर्मया अध्याय पंधरा, वचने पंधरा ते एकवीस मध्ये दर्शविले आहे—मंदिराचे विश्वासू बांधणारे म्हणून, ज्यांना हे वचन देण्यात आले होते की जर ते “उपहासकर्त्यांच्या सभेकडे” परत फिरले नाहीत, तर ते देवाचे “मुख” होतील, ते “उपहासकर्त्यांच्या सभेकडे” (बेथेलच्या खोऱ्यासंदेष्ट्याद्वारे प्रतिक्रियात्मकरीत्या दर्शविलेल्या) परत फिरले, आणि ते लाओदीकेयांमध्ये रूपांतरित झाले—देवाच्या मुखातून ओकून टाकले जाण्याच्या उंबरठ्यावर—आणि त्यांना याची जाणीवही नाही.

११ सप्टेंबर २००१ रोजीच्या लौदीकियाई अॅडव्हेंटिझमची अवस्था ११ ऑगस्ट १८४० रोजीच्या प्रोटेस्टंटच्या अवस्थेद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आली होती. त्या दोन इतिहासांचे प्रतिरूप पवित्र आत्मा ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याच्या वेळी अवतरला, तेव्हा कुतर्क करणाऱ्या यहुद्यांमध्ये दिसून आले होते. या तिन्ही इतिहासांपैकी प्रत्येकामध्ये पूर्वी निवडलेले लोक बाजूला काढले गेले होते, आणि आता देखील त्या प्रक्रियेत आहेत. योहान बाप्तिस्ताच्या काळातील कराराचा दूत, पेत्राने “निवडलेली पिढी” असे ज्यांची ओळख करून दिली त्यांच्याबरोबर करारात प्रवेश करावयाचा होता.

परंतु तुम्ही निवडलेला वंश, राजकीय याजकवर्ग, पवित्र राष्ट्र, विशेष लोक आहात; यासाठी की ज्याने तुम्हांला अंधारातून आपल्या अद्भुत प्रकाशात बोलाविले, त्याच्या स्तुतिगुणांचे तुम्ही प्रकटन करावे. जे पूर्वी लोक नव्हते, परंतु आता देवाचे लोक आहात; ज्यांना पूर्वी दया प्राप्त झाली नव्हती, परंतु आता दया प्राप्त झाली आहे. १ पेत्र २:९, १०.

पेत्र आपल्या काळातील नव्या निवडलेल्या लोकांची ओळख करून देत होता; ते त्या वेळी ख्रिस्ती मंडळी होते. ख्रिस्त आणि योहान बाप्तिस्मा देणारा या दोघांनी पूर्वीच्या निवडलेल्या लोकांना सापांची संतती अशी ओळख दिली होती, त्या काळातच त्यांची “निवडलेली पिढी” म्हणून निवड करण्यात आली होती.

अहो सापांच्या पिल्लानो, तुम्ही दुष्ट असून चांगल्या गोष्टी कशा बोलू शकता? कारण अंतःकरणात जे विपुल असते, तेच तोंडातून बोलले जाते. मत्तय 12:34.

जी पिढी मागे टाकली गेली, ती “सापांच्या पिल्लानांची पिढी” आहे, जे सैतानाचे प्रतीक आहे—बायबलमधील भविष्यवाणीतील तो सरपटणारा प्राणी. जी पिढी मागे टाकली गेली होती, तिने आपल्या परीक्षाकाळाचा प्याला पूर्ण भरून काढला होता, आणि चार पिढ्यांच्या कालावधीत त्यांनी सापाच्या पिल्लाच्या स्वभावात स्थिरता प्राप्त केली होती. त्यांनी वेश्येचे कपाळ धारण केले होते. म्हणूनच येहेज्केल अध्याय आठमधील ते पंचवीस प्राचीन पुरुष सूर्यापुढे नतमस्तक होण्यास तयार आहेत. त्यांनी पोपसत्तेचे चरित्र घडविले होते.

“तिसऱ्या देवदूताचा संदेश जगात पाठविण्यात आला आहे, जो लोकांना त्यांच्या कपाळांवर किंवा त्यांच्या हातांवर पशूची किंवा त्याच्या प्रतिमेची खूण स्वीकारण्याविरुद्ध इशारा देतो. ही खूण स्वीकारणे म्हणजे पशूने जसा निर्णय घेतला तसाच निर्णय घेणे, आणि देवाच्या वचनाच्या प्रत्यक्ष विरोधात त्याच विचारांचे समर्थन करणे होय.” Review and Herald, July 13, 1897.

पशूची खूण ही पापपुरुषाची खूण आहे; आणि तो म्हणजे रोमचा पोप व सैतानाचा पृथ्वीवरील प्रतिनिधी होय. पशूप्रमाणेच मन धारण करणे म्हणजे सैतानाप्रमाणेच मन धारण करणे होय; आणि सैतानाचे प्रतीक विषारी सर्प असे

केलेले आहे.

“सांसारिक लाभ आणि सन्मान सुरक्षित करण्यासाठी, कलीसियेला पृथ्वीवरील महान पुरुषांची कृपा आणि पाठिंबा मिळविण्याचा मार्ग धरायला लावण्यात आले; आणि अशा रीतीने ख्रिस्ताला नाकारल्यानंतर, तिला सैतानाच्या प्रतिनिधी—रोमच्या बिशप—याच्याप्रती निष्ठा अर्पण करण्यास प्रवृत्त करण्यात आले.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 50.

पूर्वी निवडलेल्या लोकांच्या शेवटच्या पिढीत, त्यांचा स्वभाव सैतानाच्या स्वभावाचे प्रतिबिंब दाखवितो. जी “निवडलेली पिढी” पूर्वीच्या काळी देवाचे लोक नव्हती, ती परीक्षा, शुद्धीकरण आणि परिशोधन यांच्या प्रक्रियेद्वारे निवडली जाते. जे परीक्षेच्या प्रक्रियेत उत्तीर्ण होतात, ते देवाशी करारसंबंधात असण्यासाठी निवडले जातात. प्रभुने प्रथम ख्रिस्ती मंडळीसोबत करार केला, नंतर पुन्हा मिलराइट अॅडव्हेंटिझमसोबत, आणि तोच करार तो पुन्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांसोबत करतो.

जेव्हा प्रभु देवाच्या नव्याने निवडलेल्या लोकांशी करार करतो (जे पूर्वी देवाचे लोक नव्हते), तेव्हा तो कराराचा दूत म्हणून त्यांच्याकडे येतो. मलाखीच्या तिसऱ्या अध्यायाची पूर्तता करणाऱ्या तीनही इतिहासांमध्ये असा एक दूत आहे जो कराराच्या दूतासाठी मार्ग तयार करतो. पहिला दूत योहान बाप्टिस्मा देणारा होता, ज्याने दुसऱ्या व तिसऱ्या दूताचे प्रतिरूप दर्शविले. दुसरा दूत विलियम मिलर होता. योहान बाप्टिस्मा देणारा आणि विलियम मिलर यांच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांनी मिळून त्या दूताची वैशिष्ट्ये स्थापित होतात, जो कराराच्या दूतासाठी मार्ग तयार करतो, जेणेकरून तो येऊन एक लाख चव्वेचाळीस हजारांशी करारात प्रवेश करील.

कराराचा दूत असलेल्या ख्रिस्ताने अचानक आपल्या मंदिरात येण्यासाठी मार्ग सिद्ध करणारे ते तीन दूत, कार्यकारी न्यायाने समाप्त होणाऱ्या अन्वेषक न्यायाच्या काळात सिद्ध होणाऱ्या एका कार्याचे चित्रण करतात.

“या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या अंतिम दिवसांत, देवाची आपल्या आज्ञा पाळणाऱ्या लोकांबरोबरची करारनिष्ठा नूतनीकृत होणार आहे. ‘त्या दिवशी मी त्यांच्यासाठी शेतातील पशूंशी, आणि आकाशातील पक्ष्यांशी, आणि भूमीवर रांगणाऱ्या प्राण्यांशी करार करीन; आणि मी धनुष्य, तलवार व युद्ध पृथ्वीवरून नाहीसे करीन, आणि त्यांना सुरक्षितपणे विसावू देईन. आणि मी तुला माझ्याशी सदासर्वकाळ वाग्दत्त करीन; होय, मी तुला माझ्याशी धार्मिकतेत, न्यायात, प्रेममय दयेत आणि करुणेत वाग्दत्त करीन. मी तुला माझ्याशी विश्वासूपणात वाग्दत्त करीन; आणि तू परमेश्वराला ओळखशील.’”

“आणि त्या दिवशी असे होईल की, परमेश्वर म्हणतो, मी ऐकेन; मी आकाशाचे ऐकेन, आणि आकाश पृथ्वीचे ऐकेल; आणि पृथ्वी धान्य, द्राक्षारस आणि तेल यांचे ऐकेल; आणि ती यिजेलेचे ऐकतील. आणि मी तिला पृथ्वीवर माझ्यासाठी पेरीन; आणि जिने दया प्राप्त केली नव्हती तिच्यावर मी दया करीन; आणि जे माझे लोक नव्हते त्यांना मी म्हणेन, तू माझे लोक आहेस; आणि ते म्हणतील, तू माझा देव आहेस.’ होशेय 2:14-23.”

“‘त्या दिवशी, ... इस्राएलचा उरलेला अवशेष, आणि याकोबाच्या घराण्यातील जे सुटलेले असतील, ... ते सत्यतेने परमेश्वरावर, इस्राएलच्या पवित्रावर, अवलंबून राहतील.’ यशया 10:20. ‘प्रत्येक राष्ट्र, आणि कुळ, आणि भाषा, आणि लोक’ यांच्यामधून असे काही असतील की जे आनंदाने या संदेशाला प्रतिसाद देतील, ‘देवाला भिऊन त्याला गौरव द्या; कारण त्याच्या न्यायनिवाड्याची घडी आली आहे.’ ते त्यांना या पृथ्वीशी बांधून ठेवणाऱ्या प्रत्येक मूर्तीपासून वळतील, आणि ‘ज्याने स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र, आणि जलाचे झरे निर्माण केले, त्याची उपासना करतील.’ ते प्रत्येक गुंतागुंतीतून स्वतःला मुक्त करतील, आणि जगासमोर देवाच्या दयेची स्मारके म्हणून उभे राहतील. प्रत्येक दैवी अपेक्षेचे पालन करणारे म्हणून, देवदूत आणि मनुष्य यांच्याकडून त्यांची ओळख ‘जे देवाच्या आज्ञा पाळतात आणि येशूवरील विश्वास धरतात’ अशी होईल. प्रकटीकरण 14:6-7, 12.”

“‘पाहा, दिवस येत आहेत, असे परमेश्वर म्हणतो, की नांगरणारा कापणी करणाऱ्याला गाठेल, आणि द्राक्ष तुडवणारा बी पेरणाऱ्याला; आणि पर्वतांमधून गोंड द्राक्षारस ठिबकेल, आणि सर्व डोंगर वितळून जातील. आणि मी माझ्या इस्राएल लोकांची कैद परत फिरवीन [उलटवीन], आणि ते उजाड शहरे पुन्हा बांधतील, आणि त्यांत

वस्ती करतील; ते द्राक्षमळे लावतील, आणि त्यांतील द्राक्षारस पितील; ते बागाही करतील, आणि त्यांचे फळ खातील. आणि मी त्यांना त्यांच्या देशात लावीन, आणि जो देश मी त्यांना दिला आहे त्या त्यांच्या देशातून ते पुन्हा कधीही उपटले जाणार नाहीत, असे परमेश्वर तुझा देव म्हणतो. आमोस 9:13-15.” रिच्यु अँड हेराल्ड, 26 फेब्रुवारी, 1914.

मलाखीचा तिसरा अध्याय ख्रिस्ताच्या काळात आणि मिलराइट्सच्या काळात पूर्ण झाला; आणि त्या दोन इतिहासांमुळे शेवटच्या दिवसांतील त्याच्या पूर्णत्वाची ओळख पटते. सिस्टर व्हाईट मलाखीच्या तिसऱ्या अध्यायाच्या पूर्णत्वाला ख्रिस्ताच्या मंदिरशुद्धीकरणाच्या कार्याशी संलग्न करतात.

“जगातील खरेदी-विक्री करणाऱ्यांपासून मंदिर शुद्ध करून, येशूने पापाच्या कलुषापासून हृदय शुद्ध करण्याचे आपले ध्येय जाहीर केले,—आत्मिक जीवनाला भ्रष्ट करणाऱ्या भौतिक वासनांपासून, स्वार्थी अभिलाषांपासून, दुष्ट सवयींपासून. मलाखी ३:१-३ उद्धृत.” युगांची आशा, १६१.

ख्रिस्ताने मंदिराचे जे शुद्धीकरण केले, ते पश्चात्ताप करणाऱ्या पाप्याच्या हृदयाच्या शुद्धीकरणाच्या त्याच्या कार्याचे प्रतीक होते. मनुष्यांमध्ये त्याच्या सेवाकाळात, त्याने दोन वेळा पृथ्वीवरील मंदिर शुद्ध केले.

“संदेष्टा म्हणतो, ‘मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून उतरून येताना पाहिला; त्याच्याकडे मोठी सत्ता होती; आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली. आणि त्याने प्रबळ आवाजात मोठ्याने हाक मारून म्हटले, महान बाबेल पडली, पडली आहे, आणि ती दुष्टात्म्यांचे निवासस्थान झाली आहे’ (Revelation 18:1, 2). हा तोच संदेश आहे जो दुसऱ्या देवदूताने दिला होता. बाबेल पडली आहे, ‘कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधरूपी द्राक्षारसाने सर्व राष्ट्रांना पाजले’ (Revelation 14:8). तो द्राक्षारस काय आहे?—तिची खोटी शिकवण. तिने चौथ्या आज्ञेतील शब्बाथच्या ऐवजी जगाला खोटा शब्बाथ दिला आहे, आणि सैतानाने अदनमध्ये हव्वेला प्रथम सांगितलेले असत्य—आत्म्याचे नैसर्गिक अमरत्व—पुन्हा सांगितले आहे. अशा प्रकारच्या अनेक संबंधित चुका तिने दूरदूरपर्यंत पसरविल्या आहेत, ‘मनुष्यांच्या आज्ञांना शिकवण म्हणून शिकवीत’ (Matthew 15:9).”

“येशूने आपले सार्वजनिक सेवाकार्य आरंभ केले तेव्हा त्याने मंदिरातील पवित्रतेचा अपमान करणारे अपवित्रीकरण दूर करून ते शुद्ध केले. त्याच्या सेवाकार्यातील शेवटच्या कृत्यांपैकी एक म्हणजे मंदिराचे दुसऱ्यांदा शुद्धीकरण होय. त्याचप्रमाणे, जगाला इशारा देण्याच्या अंतिम कार्यात, मंडळ्यांना दोन वेगळ्या हाका दिल्या जातात. दुसऱ्या देवदूताचा संदेश असा आहे, ‘बाबेल पडली, पडली, ती मोठी नगरी; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाने सर्व राष्ट्रांना पाजले आहे’ (प्रकटीकरण 14:8). आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या मोठ्या आक्रंदनात स्वर्गातून एक आवाज ऐकू येतो, जो म्हणतो, ‘माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा, म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांत सहभागी होणार नाही, आणि तिच्या पीडांपैकी तुम्हांला काहीही प्राप्त होणार नाही. कारण तिची पापे आकाशापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण ठेवली आहे’ (प्रकटीकरण 18:4, 5).” Selected Messages, पुस्तक 2, 118.

मलाखी अध्याय तीनाच्या परिपूर्तीत, योहान बाप्टिस्ता हा तो दूत होता ज्याने येशूसाठी तयारी केली, जेणेकरून कराराचा दूत म्हणून तो अचानक आपल्या मंदिरात येऊन त्याचे दोनदा शुद्धीकरण करील. आपल्या साडेतीन वर्षांच्या सेवाकाळात, त्याने आपल्या सेवाकार्याच्या आरंभी व समाप्तीला मंदिराचे शुद्धीकरण केले; अशा प्रकारे हे स्पष्ट केले की शुद्धीकरणाच्या कार्याला असा एक आरंभ असतो जो समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतो. येशू नेहमी आरंभावरून समाप्तीचे चित्रण करतो, आणि अल्फा व ओमेगा म्हणून आपल्या कार्याशी सुसंगतपणे ती साडेतीन वर्षे मंदिराच्या शुद्धीकरणाने सुरू झाली आणि मंदिराच्या शुद्धीकरणानेच समाप्त झाली.

साडेतीन वर्षांच्या समाप्तीला, त्याने ते रक्त सांडले ज्याने त्या कराराची पुष्टी झाली, ज्यायोगे दानियेल अध्याय नऊतील ही भविष्यवाणी पूर्ण झाली की तो अनेकांबरोबर एक आठवड्यासाठी करार दृढ करील, आणि त्याच्या मध्यभागी तो छेदला जाईल.

आणि बासष्ट आठवड्यांनंतर मशीहाचा छेद केला जाईल, परंतु स्वतःसाठी नव्हे; आणि जो राजकुमार येणार आहे त्याच्या लोकांनी नगर व पवित्रस्थान नाश करतील; आणि त्याचा अंत पुरासारखा होईल, आणि युद्धाच्या अंतापर्यंत उजाडपणाची नेमणूक झालेली आहे. आणि तो एका आठवड्यासाठी पुष्कळांबरोबर करार दृढ करील; आणि त्या आठवड्याच्या मध्यभागी तो यज्ञ व अर्पण बंद पाडील, आणि घृणास्पद गोष्टींच्या प्रसारामुळे तो ते उजाड करील, अगदी समाप्तीपर्यंत; आणि जे ठरविलेले आहे ते त्या उजाड झालेल्यावर ओतले जाईल. दानियेल 9:26, 27.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“या गोष्टींसंबंधी पानामागून पान लिहिले जाऊ शकते. संपूर्ण परिषदांमध्ये हेच विकृत तत्त्वे खमीराप्रमाणे पसरत आहेत. ‘कारण त्यांतील श्रीमंत पुरुष हिंसाचाराने परिपूर्ण आहेत, आणि तेथील रहिवाशांनी असत्य बोलले आहे, आणि त्यांच्या तोंडातील त्यांची जीभ कपटी आहे.’ प्रभु आपल्या चर्चला शुद्ध करण्यासाठी कार्य करील. मी तुम्हांला खरे सांगतो, प्रभु आपल्या नावाने ओळखल्या जाणाऱ्या संस्थांमध्ये उलथापालथ करण्यास आणि सर्व काही पालटून टाकण्यास सिद्ध आहे.”

“ही शुद्धीकरणाची प्रक्रिया नेमकी किती लवकर आरंभ होईल, हे मी सांगू शकत नाही; परंतु ती फार काळ विलंबित राहणार नाही. ज्याच्या हातात सुप आहे तो आपल्या मंदिराला त्याच्या नैतिक अपवित्रतेपासून शुद्ध करील. तो आपले खळे संपूर्णपणे स्वच्छ करील. जे अगदी क्षुल्लक अन्यायही आचरणात आणतात, त्या सर्वांविरुद्ध देवाचा वाद आहे; कारण असे करून ते देवाच्या अधिकारास नाकारतात, आणि आदामाच्या प्रत्येक पुत्र व कन्येसाठी ख्रिस्ताने हाती घेतलेल्या प्रायश्चित्तातील, त्या उद्धारातील, आपल्या हितास संकटात टाकतात. देवाला घृणास्पद असा मार्ग स्वीकारणे लाभदायक ठरेल काय? देवासमोर अर्पण करण्यासाठी आपल्या धूपपात्रांत परका अग्नि ठेवणे, आणि ‘याने काही फरक पडत नाही’ असे म्हणणे, हे लाभदायक ठरेल काय?”

“बॅटल क्रीकमध्ये इतके अधिक केंद्रित करणे हे देवाच्या व्यवस्थेनुसार झालेले नाही. सध्या जी परिस्थिती अस्तित्वात आहे, ती मला इशाऱ्याच्या रूपाने पूर्वी दाखविण्यात आली होती. त्या चित्रणामुळे माझे हृदय व्यथित झाले आहे. ही नैतिक अधोगतीची स्थिती टाळण्यासाठी प्रभूंनी इशारे दिले होते, पण त्यांची दखल घेण्यात आलेली नाही. ‘तुम्ही पृथ्वीचे मीठ आहात; परंतु जर मिठाचा स्वादच गेला, तर ते पुन्हा कशाने खारट केले जाईल? ते त्यानंतर कशालाही उपयोगी राहत नाही, तर बाहेर टाकले जाऊन माणसांच्या पायाखाली तुडविले जाते.’”

“मी माझ्या बंधूंना जागे होण्याचे आवाहन करीत आहे. जर लवकरच बदल घडला नाही, तर मला लोकांसमोर वस्तुस्थिती मांडली पाहिजे; कारण ही अवस्था बदललीच पाहिजे; अशा इतक्या महत्त्वाच्या आणि पवित्र कार्यात अपरिवर्तित मनुष्य यापुढे व्यवस्थापक आणि संचालक असू नयेत. दावीदाबरोबर आपणास असे म्हणण्यास भाग पाडले जाते, ‘हे परमेश्वरा, तू कार्य करण्याची वेळ आली आहे; कारण त्यांनी तुझी व्यवस्था निरर्थक ठरविली आहे.’” Special Testimonies, 30, 31.